

[អ្នកសម្ភាស៖ សាយ តុលា- អ្នកផ្តល់បទសម្ភាសន៍៖ ជី មុនីវង់]
[Interviewer: Tola Say. Interviewee: Chi Monivong]

[00:00]

ខ្ញុំបានឈ្មោះ ជី មុនីវង់ ភេទប្រុស និង ខ្ញុំមានអាយុ៣០ឆ្នាំនៅក្នុងឆ្នាំថ្មីនេះ។
ទីលំនៅរបស់ខ្ញុំបច្ចុប្បន្ន គឺស្ថិតនៅភូមិ ស្រះស្រង់ខាងជើង សង្កាត់អង្គរធំ
ក្រុងសៀមរាប និងខេត្តសៀមរាប។ សព្វថ្ងៃនេះ ខ្ញុំមានប្រពន្ធរួចហើយ។
ហើយខ្ញុំមានកូនចំនួនពីរនាក់។

My name is Chi Monivong, male; and I am 30 years old. My current address is
located in north Sras Srang village, Sangkat Angkor Thom, Krong Siem Reap
and Siem Reap province. I am married. And I have two children.

ការងាររបស់ខ្ញុំសព្វថ្ងៃ ខ្ញុំជាមន្ត្រីបរិស្ថាន ក្នុងតំបន់ការពារទេសចរណ៍អង្គរ។
ការិយាល័យខ្ញុំស្ថិតនៅទល់មុខកន្លែងលក់សំបុត្រចាស់។

I am an officer in the Environment Department of Angkor Tourism. My office is
situated in front of a previous ticket selling place.

ខ្ញុំមានតែប៉ុណ្ណឹង។
I have only this [to say].

[00:33]

តើបងធ្វើការនៅទីនោះបានប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?
How long have you been working there?

ខ្ញុំបានធ្វើការនៅទីនោះបានរយៈពេលប្រាំឆ្នាំហើយ។ [និយាយម្តងទៀត៖
ខ្ញុំបានធ្វើការនៅទីនោះបានរយៈពេលប្រាំឆ្នាំហើយ។]
I have been working there for five years now. [Repeats answer] I have been
working there for five years now.

បងកំពុងកាន់អង្កួចពេលនេះ។ តើបងចេះធ្វើអង្កួចដែរឬទេ?
You are holding an Angkuoch in your hand. Do you know how to make Angkuoch?

ខ្ញុំកំពុងកាន់អង្កួច ហើយខ្ញុំក៏ចេះធ្វើអង្កួចដែរ។ ខ្ញុំចេះធ្វើ
ហើយខ្ញុំបានធ្វើបានបន្តប្រាំឆ្នាំដែរ។ តែនៅពេលដែលខ្ញុំធ្វើការពេញម៉ោង
ខ្ញុំមិនសូវមានពេលធ្វើដូចកាលនៅផ្ទះទៀតទេ។ ខ្ញុំមិនបាននៅផ្ទះទេ។
តែនៅពេលដែលបងស្រង់ដឹងអំពីការធ្វើអង្កួច ខ្ញុំក៏ធ្វើ និងរៀបរាប់ប្រាប់។
I am holding Angkuoch and I also know the Angkuoch making process. I know
how to make Angkuoch and I made them for four or five years. When I got my
full time job, however, I did not have time to do so, as I no longer had free
time to be at home. I do not have a lot of time to stay home now. But when
you wanted to witness the Angkuoch making process, I decided to do this and
show you.

[01:09]

តើបងរៀនធ្វើអង្កួចតាំងពីពេលណា?
When did you learn to make Angkuoch?

ខ្ញុំបានរៀន... ខ្ញុំមិនបានចាំឆ្នាំដែរ។ បើគិតមើលទៅ ខ្ញុំធ្វើតាំងពីខ្ញុំអាយុ២៤ឆ្នាំ។
ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំអាយុ៣០ឆ្នាំហើយ។ វាច្រើនដែរ។

I learned... I do not remember in what year. I think I learned to make this instrument when I was 24 years old. Now I am 30 years old now. It has been many years.

ខ្ញុំបានឈប់ធ្វើអង្កាច់...ខ្ញុំធ្វើអង្កាច់បានរយៈពេលបួនឆ្នាំ។ ពេលដែលខ្ញុំមានការងារធ្វើ ខ្ញុំមិនសូវមានពេលធ្វើអង្កាច់ទៀតទេ។ ខ្ញុំមិនបានធ្វើ។ ពេលដែលពុកទំនេរ គាត់តែងតែធ្វើជាមួយចៅគាត់ចំនួនពីរនាក់។ ពួកគេចេះធ្វើអង្កាច់នេះដែរ។
I stopped making Angkuoch. I stopped making it four years ago now. When I got my full time job, I did not have time to do it. I could not do it. When my father is free, he always makes Angkuoch with his two grandsons. They know how to make Angkuoch too.

[01:48]

តើបងរៀនធ្វើអង្កាច់តាំងពីបងនៅជាសិស្ស?
Did you learn to make Angkuoch when you were a student?

កាលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមធ្វើអង្កាច់នោះ ខ្ញុំនៅរៀនដែរ។ ខ្ញុំរៀនថ្នាក់ទី១២។ ពេលដែលចេញមកពីរៀនវិញ ខ្ញុំទំនេរ។ ហើយខ្ញុំក៏ធ្វើបួនដប់សម្រាប់លក់ឱ្យគេ។ ខ្ញុំទទួលបាន២០០០០ រៀលក្នុងអង្កាច់ចំនួន២០។ កាលនោះ បងខ្ញុំឱ្យ ខ្ញុំទុកវាគ្រាន់សម្រាប់ទៅរៀន។
When I started to make Angkuoch, I was studying too. I learned to make it when I was in grade 12. When I came home from school, I had free time. Then I started to make a dozen Angkuoch for selling. I earned 20, 000 Riel [c. USD5] by selling 20 Angkuoch. At that time, my brother nominated that price and would buy them from me [to on-sell]. I kept that money for my study.

[02:13]

តើបងចេះធ្វើអង្កាច់ប្រភេទអ្វី?
What type of Angkuoch did you make?

អង្កាច់នេះធ្វើពីឫស្សី។ ទាល់តែឫស្សីលោក ឬឫស្សីព្រៃទើបអាចធ្វើបាន។ បើខ្ញុំប្រើឫស្សីបំពង វានឹងមិនលឺសម្លេងទេ ដោយសារវាជាប្រភេទឫស្សីសាច់ស្តើង។ វាទន់។
That type of Angkuoch was made from bamboo. It could be made from local or wild bamboo. If I used another type of bamboo [like that used to make palm juice containers], it would not work because that [bamboo] is thin and soft.

[02:34]

ហេតុអ្វីបានជាពេលនោះបងចង់ចេះធ្វើអង្កាច់?
Why did you want to make Angkuoch at that time?

កាលនោះ ខ្ញុំទៅរៀន។ ខ្ញុំគ្មានការងារអ្វីធ្វើទេ។ ដូច្នោះ ខ្ញុំទំនេរនៅផ្ទះ។ ពេលដែលពុកខ្ញុំធ្វើ ខ្ញុំក៏ចាប់ផ្តើមដែរ។ ពុកខ្ញុំប្រាប់ថា បើខ្ញុំធ្វើអង្កាច់ ខ្ញុំអាចលក់បានលុយ ១០០០រៀល ទៅ ២០០០រៀល។ ខ្ញុំធ្វើតាមគាត់។ ខ្ញុំអាចធ្វើមួយក្នុងមួយថ្ងៃបានបួនដប់ ខ្ញុំអាចបានលុយទៅរៀន។ [សើច...]
At that time, I was studying. I did not have any work. So I was free at home. When my father made Angkuoch, I started to copy him. My father told me that if I make Angkuoch, I could earn 1000 Riel to 2000 Riel per piece. I obeyed him. I could make a dozen Angkuoch and I could support my study. [Laughs...]

[02:55]

*ពេលនោះ តើអ្នកណាជួយលក់អង្កាចឱ្យបង? តើបងទៅលក់ដោយខ្លួនឯង?
Who helped you to sell your Angkuoch? Did you go to sell them by yourself?*

បងប្រុសខ្ញុំបង្កើតជាអ្នកលក់នៅក្នុងប្រាសាទតាព្រហ្ម។ ជួនកាល
គាត់ជាអ្នកយកទៅ។ ជួនកាល មានអ្នកដទៃមកយកទៅលក់ដែរ។ គេកុម្មុង ១០ ២០
ឬ៣០។ គេកុម្មុងតាមតិចឬច្រើនតាមការលក់។ បើគេលក់ដាច់ច្រើន
គេកុម្មុងច្រើន។ តែបងប្រុសខ្ញុំ គាត់មកយកជាប្រចាំ។ ជួនកាល ២០ ជួនកាល១០។
ឱ្យតែមាន គាត់យកទៅលក់។ ភាគច្រើន ខ្ញុំលក់ឱ្យបងប្រុសខ្ញុំ។

My brother was a seller at Ta Prohm temple. Sometimes he took them to sell.
Sometimes, there were other buyers who wanted to [on-]sell them. They took
10, 20 or 30 [from me to on-sell]. They ordered more or less depending on
their sales. If they could sell well, they ordered many. However, my brother
took orders regularly [from me]. Sometimes he took 20 or 10. Whenever I had
them, he took them [to sell]. Most of the time, I sold them to my brother.

[03:33]

*តើបងចេះធ្វើអង្កាចមកពីណា?
Who did you learn how to make Angkuoch from?*

ខ្ញុំចេះធ្វើអង្កាចនេះមកពីឪពុករបស់ខ្ញុំ។ ឪពុកខ្ញុំធ្វើពេលទំនេរ។ កាលនោះយូរហើយ!
ពេលនេះ គាត់ចាស់ហើយ។ ពេលដែលគាត់ទំនេរ ហើយគាត់មិនមានអ្វីធ្វើ
គាត់ធ្វើអង្កាចលក់ដើម្បីជីវភាព។ គាត់ធ្វើសម្រាប់លក់។ ពេលដែលគាត់ធ្វើ
ហើយគាត់ឃើញខ្ញុំទំនេរ គាត់ក៏ឱ្យខ្ញុំរៀនធ្វើដែរ។ អញ្ចឹងហើយ
ខ្ញុំក៏ចេះធ្វើរហូតមកដល់ឥឡូវ។

I learned how to make Angkuoch from my father. My father made them when
he had free time. That was a long time ago. But now, he is getting old. When
he was free, he did not have things to do. So then he made Angkuoch to
generate income. He made them to sell. When he did that and he saw me free,
he told me to do it too. That is why I still know how to make Angkuoch .

[04:00]

*អប្បបរមាមិញ បងប្រាប់ថាបងចេះធ្វើអង្កាចតាំងពីប្រាំមួយឆ្នាំមុន! ដូច្នោះ ខ្ញុំចង់ដឹងថា
តើពេលនោះបងធ្វើរាល់ថ្ងៃ? ឬមួយអាទិត្យម្តង? ឬយ៉ាងណា?
Just now, you said that you learned to make Angkuoch six years ago. So I would like
to know whether you made it every day? Once a week? Or something else?*

តាំងពីពេលចាប់ផ្តើម ខ្ញុំធ្វើរាល់ថ្ងៃ។ ខ្ញុំធ្វើរាល់ថ្ងៃ។ ក្នុងមួយថ្ងៃ ខ្ញុំធ្វើ ១០ ឬ១៥។
បើថ្ងៃណា ខ្ញុំមិនបានរៀន ខ្ញុំធ្វើតែមួយថ្ងៃ ឬកន្លះថ្ងៃ។ ខ្ញុំអាចធ្វើបានច្រើន។ ជួនកាល
ខ្ញុំអាចធ្វើបាន២០, ១៥ ឬ២៥។ ពេលដែលមិនបានទៅរៀន ខ្ញុំនៅផ្ទះ។
បើមានពេលច្រើន ខ្ញុំធ្វើបានច្រើន។ បើមានពេលតិច ខ្ញុំធ្វើបានតិច។

When I started making Angkuoch, I did it every day. I did it every day. I could
make 10 to 15 per day. On the days when I did not go to school, I spent time
to make them all day long, or half of a day. I could make a lot. Sometimes I
could make 20, 15 or 25. When I had no classes, I stayed at home. If I had a lot
of time, I could do more. If I had less time, I could do less.

[04:49]

បើជាមុន បងធ្វើបានប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?
How long have you made Angkuoch?

ដូចខ្ញុំបាននិយាយ ខ្ញុំបានធ្វើវាចំនួនបួនឆ្នាំហើយ។ ប្រហែលបួន ឬបីឆ្នាំ។
ខ្ញុំមិនបានចាំដែរ។ តាំងតែពីពេលដែលខ្ញុំចូលធ្វើការ ខ្ញុំឈប់។
តាំងតែពីពេលដែលខ្ញុំចូលធ្វើការ ខ្ញុំអត់មានពេល ដោយសារតែការងារខ្ញុំរស់ដែរ។
ឥឡូវ គេមិនចង់ទិញទៀតទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងដែរ។ អ្នកលក់ថា គេលក់មិនដាច់។
ខ្ញុំមិនដឹងដែរ ដោយសាររបស់នេះសល់ពីយូរលង់មកហើយ។
As I told you, I have not made Angkuoch for four years now. Around four or
three years. I do not remember. I stopped when I got a full-time job. Since I
got a job, I have not had time because I am very occupied with my work. Now,
people do not want to buy [Angkuoch]. I do not understand why. The sellers
told me that they could not sell them well. I have no idea why, yet this
instrument has been left to us from our ancestors.

[05:25]

ក្រៅពីធ្វើឧបករណ៍អង្កួត តើបងចេះធ្វើឧបករណ៍ដទៃទៀតទេ?
Besides making Angkuoch, do you make other instruments too?

ខ្ញុំធ្វើអ្វីទៀតទេ? ខ្ញុំធ្វើតែប៉ុណ្ណឹង។ តែអង្កួតមួយមុខ។ ពេលមុន ខ្ញុំធ្វើវា
តែដល់ពេលខ្ញុំឈប់ ខ្ញុំឈប់ធ្វើវារហូតដល់សព្វថ្ងៃ។
What other instruments do I make? I make only that instrument. Only
Angkuoch! Before, I made it. But now I have stopped and I have stopped until
now.

[05:42]

តើបងចាប់ផ្តើមលេងអង្កួត ពេលដែលបងចាប់ផ្តើមធ្វើវា?
When you started to play it, did you also start to make it?

ពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមធ្វើអង្កួត ខ្ញុំក៏ចាប់ផ្តើមផ្លាស់វាដែរ។ មុនដំបូង
ខ្ញុំផ្លាស់មិនលឺទេ។ តែនៅពេលដែលបងប្រុសខ្ញុំចាប់ណតិរបៀបនៃការផ្លាស់
ខ្ញុំអាចផ្លាស់លឺធម្មតា។ បើខ្ញុំធ្វើវា ហើយវាផ្លាស់មិនលឺ ការលេងក៏មិនអាចលឺដែរ។
វាប៉ុណ្ណឹង!
When I started to make Angkuoch, I started to 'flick'. At first, I could not play
correctly. But when my brother told me a playing technique, I could play it. If I
made it and it could not produce any sound, it would make no sound either in
the real playing. That's it.

ការលេងរបស់វាមានភ្លេងអ្វីក៏ខ្ញុំមិនចេះដែរ។ ខ្ញុំដឹងត្រឹមតែផ្លាស់យ៉ាងណាឱ្យវាលឺ។
I could not make any rhythm with Angkuoch. I could only make it produce a
sound.

ចេះតែផ្លាស់ឱ្យលឺបែបនេះ! [បង្ហាញ]
Produce a sound like this! [Demonstrates]

ខ្ញុំចេះតែប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំមិនចេះដាក់ភ្លេងអ្វីទេ។ [សើច...]
I know only this. I cannot make any rhythm. [Laughs...]

[06:18]

តាំងតែពីបងចេះលេងមក តើបងនៅតែបន្តផ្លាស់លេងមករហូត?

Since you know how to play, have you kept playing until now?

ខ្ញុំចេះផ្លាត់លេងតែប៉ុណ្ណោះ។ [សើច...] ខ្ញុំមិនដឹងធ្វើយ៉ាងម៉េច។
I play it for fun only. [Laughs...] I do not know.

ខ្ញុំចេះផ្លាត់លេងតែប៉ុណ្ណឹង។ [សើច...]
I just play it for fun. [Laughs...]

*ជាទូទៅ តើបងលេងម្តងប៉ុន្មាននាទី?
How many minutes do you normally play for?*

ខ្ញុំផ្លាត់តែមួយភ្លែតៗពេលដែលខ្ញុំធ្វើ។ ឧទាហរណ៍ ពេលដែលខ្ញុំធ្វើ ខ្ញុំចិតកកវា
រួចខ្ញុំផ្លាត់...
I play for a few seconds as I'm making it. For example, when I carve, when I
carve its neck then I play. [Demonstrates]

ខ្ញុំផ្លាត់តែប៉ុណ្ណឹង។ បើសិនជាវាលឺ ខ្ញុំឈប់ផ្លាត់ទៅ។ បើសិនជាវាមិនលឺ
ខ្ញុំនឹងចិតបន្ថែមទៀត ដើម្បីឱ្យវាមានសម្លេងលឺខ្លាំង។ ប៉ុណ្ណឹង!
I play like this. If it produces a sound, I stop playing. If it does not produce a
sound, I will carve it more to make it produce a louder sound. That's it.

*ក្រៅពីចេះលេងអង្កួច តើបងចេះលេងឧបករណ៍អ្វីផ្សេងទៀតទេ?
Besides Angkuoch, do you play other instruments?*

អត់ទេ! ខ្ញុំចេះតែប៉ុណ្ណឹង។ ខ្ញុំមិនចេះលេងឧបករណ៍អ្វីផ្សេងទៀតទេ។
No! I only know this one. I do not play other instruments.

*អត់ចេះលេងទេ?
You don't know any others?*

បាទ! មិនចេះទេ!
That's right, I don't.

ខ្ញុំចេះផ្លាត់អង្កួចនេះដោយសារខ្ញុំជាអ្នកធ្វើ។ បើខ្ញុំមិនចេះ វាមិនកើត។ ដូច្នោះ
ខ្ញុំត្រូវរៀនផ្លាត់វាឱ្យលឺ។ តែបើធ្វើជាសម្លេងដូចដូក ខ្ញុំមិនចេះ។ ខ្ញុំត្រូវរៀនផ្លាត់វាឱ្យលឺ
ហើយគេថាពិរោះ។ [សើច...]
I know how to play Angkuoch because I used to make them. It would not be
possible to make them if I did not know the playing. So I had to learn to play.
But if you wanted me to make a rhythm through my Angkuoch playing, I do
not know how. When I produce a good sound from the Angkuoch, people say
that it is nice. [Laughs...]

[07:09]

*តើបងចូលចិត្តផ្លាត់នៅពេលណា?
When do you like to play?*

ចូលចិត្តផ្លាត់? ពេលដែលខ្ញុំធ្វើ ខ្ញុំត្រូវការផ្លាត់។ ចូនកាល ខ្ញុំផ្លាត់ពេលដែលខ្ញុំធ្វើរួច។
ចូនកាល ខ្ញុំផ្លាត់នៅពេលដែលមានភ្ញៀវមកញុំាបាយផ្ទះម្តាយខ្ញុំ។ ចូនកាល
ខ្ញុំលក់ដាច់។ ចូនកាល ខ្ញុំលក់មិនដាច់។
Like to play? When I made them, I had to play. Sometimes I played when I
finished the making process. Sometimes I played when there were customers

who came to eat food at my mother's house. Sometimes, I could sell well. Sometimes, no one bought them.

*លក់ដោយខ្លួនឯងយ៉ាងម៉េច?
How is that?*

ពេលដែលមានភ្ញៀវ ខ្ញុំកាន់យកទៅលក់។ ហើយខ្ញុំផ្តាត់ឱ្យពួកគេស្តាប់។ ពេលដែលគាត់សួរថា៖ នេះជាអ្វី? ខ្ញុំប្រាប់ថា៖ វាជាអង្កួច។ បើគាត់ចង់ដឹង និងចង់បាន គាត់នឹងសួរពីរបៀបផ្លូវ។
When there were customers at home, I took the Angkuoch to sell. Then, I played for them. When they asked, 'What is this?'. I told them that it is 'Angkuoch'. If they wanted to know more and buy it, they would ask me about the playing technique.

*តាំងពីបងចេះធ្វើអង្កួច តើបងធ្លាប់បង្រៀនអ្នកផ្សេងដែរឬទេ?
Since you make Angkuoch, have you ever taught anyone else to make them?*

បង្រៀនអ្នកផ្សេងឱ្យចេះធ្វើអង្កួចដែរ?
Taught other people to make Angkuoch?

*បាទ!
Yes!*

ខ្ញុំមិនដែលបានបង្រៀនទេ តែឪពុកខ្ញុំបង្រៀនចៅរបស់គាត់។ តែចំពោះខ្ញុំ ខ្ញុំមិនបានបង្រៀនទេ ដោយសារខ្ញុំមិនមានពេលដែរ។ ខ្ញុំរាល់ការងារដែរ។ បើក្មួយរបស់ខ្ញុំ ពួកគេរៀនចេះពីជីតា។ តាជាអ្នកបង្រៀន។ ពេលថ្ងៃសៅរ៍ ឬអាទិត្យ ពួកគេមិនទៅរៀន គាត់បង្រៀនពួកគេឱ្យធ្វើ។ ពេលដែលធ្វើបាន បងប្រុសខ្ញុំជាអ្នកទិញ។

I have never taught anyone. However, my father taught his grandsons. For me, I could not teach because I do not have time. I am also busy with my work. My nephews learned to make Angkuoch from their grandpa.

តែពេលនេះ ពួកគេដូចជាមិនធ្វើទេ ដោយសារពួកគេជាប់រាល់រៀន។ ពេលដែលពួកគេរៀនដល់ថ្នាក់ទី ៨ ឬទី ៩ ពួកគេមិនមានពេលមកធ្វើទេ ដោយសារពួកគេរាល់ទៅរៀន។ ហើយពួកខ្ញុំ និងខ្ញុំក៏រាល់ការងារដែរ។ ដូច្នោះហើយ ពួកយើងមិនសួរធ្វើ។ ហើយអ្នកទិញក៏មិនសួរមានដែរ។ បងប្រុសខ្ញុំ ក៏រាល់ធ្វើការ ដូច្នោះក៏គ្មានអ្នកទិញ។ អ្នកខ្លះក៏មិនសួរមករកទិញដែរ។
But now they have stopped making it already because they have been busy with their studies. When they reached Grade 8 or 9 [at school], they did not have time to come because they needed to study. At the same time, my father is also busy with his work. That is why we do not make it now. And there are not many buyers either. My brother is busy with his work and so no one could come to buy them from us. No one comes to buy them from us.

[08:43]

*តើបងគិតថា ការលេង និងការធ្វើអង្កួចនេះពិបាកដែរឬទេ?
Is the Angkuoch playing and making hard for you?*

ចំពោះខ្ញុំ ពេលដែលខ្ញុំចេះធ្វើបែបនេះហើយ ខ្ញុំគិតថាវាមិនពិបាកទៀតទេ។ ចំពោះអ្នកដែលមិនចេះ ពួកគេគិតថាពិបាក ដោយសារត្រូវការការងារ ការដាក់អណ្តាត ហើយត្រូវចិត្តឱ្យត្រចៀក។ ដូច្នោះ វាពិបាកក្នុងការធ្វើ។

For me, once I knew the making process, I thought it was no longer hard. For those who do not know, they think it is hard because, in the process, it's necessary to make a hole, put on the lamella and carve the bamboo into small pieces. So it seems hard to make.

ចំពោះការផ្លុំ អ្នកខ្លះមិនអាចផ្លុំលឺទេ។ អ្នកមិនចេះផ្លាត់ ពួកគេមិនអាចផ្លាត់លឺទេ។ គេមិនហៅថា «ការផ្លុំ» ទេ គេហៅវាថា «ការផ្លាត់»។ ទាល់តែខ្លួនយើងហៅ «ផ្លុំ»។ គេហៅវាថា «ផ្លាត់»។ អ្នកមិនចេះផ្លាត់ ពួកគេមិនអាចផ្លាត់លឺទេ។

For the blowing, some people cannot produce a sound from the Angkuoch. If they do not know the technique, they cannot play. We do not call it 'blowing', we call it 'playing'. We say 'blowing' for khloy [Khmer flute]. We say 'playing' for this instrument. For those who do not know the technique, they cannot produce any sound.

[09:14]

[សាកល្បងលេង]
[Tests playing]

ប៉ះធ្មេញ! ចួនកាល វាមិនលឺទេ ដោយសារវាជាប់នឹងអណ្តាត។ ខ្ញុំត្រូវការរៀនផ្លាត់ដែរ។ វាមិនពិបាកពេកទេ។ វាចំណាយពេលយ៉ាងច្រើន ១០ទៅ២០នាទី។

It is hitting my teeth. Sometimes it does not produce any sound because it sticks to my tongue. I have had to learn too. It is not very difficult. It takes 10 to 20 minutes maximum.

ខ្ញុំត្រូវដាក់គៀបបែបនេះ។
I have to hold it like this.

[សាកល្បងលេងឧបករណ៍]
[Tests the instrument]

ខ្ញុំត្រូវបញ្ចេញខ្យល់តិចៗ និងផ្លាត់ ដូច្នោះវានឹងបញ្ចេញសម្លេង។

I have to release a soft breath and play so then it can produce a good sound.

ទម្រង់តែបងចេះធ្វើ តើបងត្រូវចំណាយពេលយូរប៉ុណ្ណា?
How long did it take you to learn the making process?

បើខ្ញុំកាត់ឬស្សីរួចស្រេច និងមានកំណាត់ឬស្សីអារទុករបៀបនេះ និងយកមកពុះ ខ្ញុំអាចចំណាយពេលពី១៥នាទី ឬដប់នាទីក្នុងការធ្វើអង្កាច់មួយ។ វាក៏អាស្រ័យនឹងការធ្វើលឿន ឬយឺតផងដែរ និងកាំបិតមុតដែរឬអត់។ វាអាស្រ័យលើអ្នកធ្វើ។ ដូច្នោះ ខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំចំណាយពេល១៥នាទីដើម្បីធ្វើអង្កាច់មួយ។ រយៈពេល១៥នាទី

If I already have the bamboo in small pieces like this, I can chop them. [Then] I spend around 15 minutes or 10 minutes to make one Angkuoch. It depends on the making process and the knife. And it depends on the maker too. So I can say I spend 15 minutes to make one Angkuoch. 15 minutes!

[10:19 - END]